

TUYÊN ĐẠO PHÁP

CHUẨN BỊ VÀ BAN SỨ ĐIỆP

I. SỰ CHUẨN BỊ CHO NGƯỜI GIẢNG

A. NGƯỜI GIẢNG PHẢI ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI KÊU GỌI VÀ SAI PHẢI (Rô-ma 10:15).

Giống như một đại sứ được bổ nhiệm và ban cho thẩm quyền đại diện cho đất nước của mình thì người giảng cũng cần được Đức Chúa Trời chỉ định và ban cho uy quyền (2 Cor. 5:20, Hê-bơ-rơ 5:4, Giảng 20:21).

B. NGƯỜI GIẢNG SẼ ĐỐI MẶT VỚI SỰ CHỐNG ĐỐI

Người giảng không chuẩn bị sẽ bị Đức Chúa Trời chống đối (Xuất 4:24-26)

Người giảng sẽ bị ma quỷ chống đối (Xuất 5:1-9.)

Người giảng đôi khi cũng bị dân sự của Đức Chúa Trời chống đối. (Xuất. 5:20-21)

Người giảng sẽ bị chính bản tánh xác thịt tự nhiên của mình chống đối (Xuất 5:22-23)

C. NGƯỜI GIẢNG PHẢI CÓ ĐỜI SỐNG ĐƯỢC CHUẨN BỊ (Ê-xơ-ra 7:10)

1. Một tấm lòng được chuẩn bị (Ê-xơ-ra 7:10). Nếu chúng ta hết lòng muốn bước theo Chúa và vâng lời Ngài, Ngài sẽ tỏ cho chúng ta ý muốn Ngài và khiến chúng ta hiểu được lẽ thật (Giăng 7:17)

2. Người giảng phải học (2 Tim.2:15). Ê-xơ-ra 7:10 cho chúng ta thấy Ê-xơ-ra đã tìm kiếm luật pháp Chúa thế nào- ông nghiên cứu kinh thánh. Sau sự chuẩn bị lòng (hay tâm linh), chúng ta phải có được một linh hồn (tâm trí) được chuẩn bị (Rô-ma 12:2, Giô-suê 1:8)

3. Người giảng phải là người làm theo Lời Chúa (Ê-xơ-ra 7:10). Đây là bước thứ 3 trong sự chuẩn bị của Ê-xơ-ra

a. Nếu tấm lòng (tâm linh) của chúng ta tinh sạch, tâm trí (hồn) của chúng ta sẽ hiểu được lẽ thật của Chúa. Nếu chúng ta khiến thân thể mình vâng theo lẽ thật, chúng ta sẽ có một tâm linh, linh hồn và thân thể hoàn toàn thoả lòng và là một chiếc bình cao trọng để giảng lời Đức Chúa Trời (1 Tê, 5:23, 2 Tim.2:21-22,4:2)

b. Nếu chúng ta không là người làm theo Lời Chúa, chúng ta sẽ quay khỏi lẽ thật và rơi vào sự sai trật và lừa dối (Gia-cơ 1:22) Sa-lô-môn là một người giảng đạo (Truyền 1:1) nhưng không vâng lời Đức Chúa Trời (Phục 17:14-20) vì vậy ông, trở thành người bỏ đạo, bồi rối và khỗ sở (Truyền đạo 1:2). Những người giảng đạo không làm theo điều mình giảng là một sự hổ nhục lớn cho công việc của Phúc âm (Rô-ma 2:21-24)

4. Nếu chúng ta có sự chuẩn bị đúng đắn như Ê-xơ-ra đã làm (Ê-xơ-ra.7:10) thì chúng ta sẽ được chuẩn bị như Ê-xơ-ra để thành một thầy giảng và giáo sư giỏi. Lịch sử ghi lại là Ê-xơ-ra đã viết 75 chương Cựu ước và giúp cho việc hoàn thành kinh Cựu ước.

II. GIẢNG ĐIỀU GÌ (I Cor.14:6)

Có 4 loại giảng và dạy có ích:

A. KHẢI THỊ - Một khái tượng, chiêm bao, câu kinh thánh hay một lời mà Đức Chúa Trời phán vào lòng bạn (Giê-rê-mi 23:28). Nếu Đức Chúa Trời ban cho bạn một khái thị, nó có thể là một hạt giống (thậm chí đó chỉ là một khái thị nhỏ) mà bạn nuôi dưỡng và làm cho nó lớn lên thành một sứ điệp. Xem Đa-ni-ên 5:18-28.

B. KIẾN THỨC - Giảng những điều bạn bạn hiểu biết:

1. Giảng điều bạn kinh nghiệm - tình yêu, sự bảo vệ, sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời, sự sợ hãi, sự ăn năn...(Đa-ni-ên 4, Công vụ 4:20, 11:1-18)

2. Giảng về một nhu cầu và một tội lỗi mà bạn biết trong Hội thánh (Khải.3:15, Ê-phê-sô 3:19, Rô-ma 14:14)

3. Giảng một sứ điệp mà bạn biết là thích hợp với hoàn cảnh đó (ngày lễ, đám tang hoặc một dịp đặc biệt)

C. TIÊN TRI- Chúa có thể xúc dầu khi chúng ta giảng, hướng dẫn chúng ta nói điều mà chúng ta không dự định sẽ nói. Sự tuôn chảy của lời tiên tri sẽ theo sau khi bạn cảm nhận sự xúc dầu hướng dẫn bạn. Tuy nhiên thật khó (và thường là không khôn ngoan) khi bạn cho rằng mình không cần chuẩn bị bài giảng mà chỉ chờ đợi sự xúc dầu đến hướng dẫn bạn.

D. GIÁO LÝ - Chúng ta cần dạy cách hệ thống về giáo lý thuần chánh cho các thuộc viên hội thánh về những nền tảng thuộc linh vững chắc (1Tim.4:16, 2 Tim.4:2-4, Hê-bơ-rơ 6:1-2)

- Gương các sứ đồ: Công 2:41-42, 5:27-29.

- Phao lô giảng toàn bộ mưu luận của Đức Chúa Trời (Công 20:27)

- Sứ điệp nổi tiếng nhất thế giới, Bài giảng trên núi, là một bài dạy về giáo lý (Ma-thi-ơ 5:2 & 7:28)

III. CHỌN ĐIỀU ĐỂ GIẢNG

Chúng ta sẽ nhìn vào ba bước trong việc chọn sứ điệp của mình:

1. Cầu nguyện và đọc Kinh thánh, tìm kiếm sự Khải thị từ Chúa về điều phải giảng.

2. Nếu Chúa dường như không bày tỏ gì cả thì dùng sự khôn ngoan và bình an của

Đức Chúa Trời quyết định kiến thức hay giáo lý nào là điều thích hợp để giảng.

3. Nếu bạn đang giảng và sự xúc dầu tiên tri bắt đầu tuôn đổ và hướng dẫn bạn, bạn nên bỏ qua những điều định giảng và bước theo Thánh Linh.

A. TÌM SỰ KHẢI THỊ ĐỂ GIẢNG - Một đại sứ hay một sứ giả chỉ hiệu quả khi người đó cập nhật thông tin từ tổng hành dinh. Nếu Chúa cho bạn một sự khải thị, thì cần xem xét những điều sau đây:

1. Chúng ta có hiểu sự giải nghĩa không? (Sáng 41;8). Chúng ta có suy gẫm nó, dò xem Kinh thánh về đề tài đó và để cho “hạt giống” của sự khải thị này tăng trưởng thành một sử điệp không? (Mác.4:28-29)

2. Chúng ta có cảm nhận đúng thời điểm để tỏ bày nó? (Mác.9:9, Sáng.37:5-8, Luca 2:19). Một số sự khải thị được Chúa ban cần sự hướng dẫn cá nhân và cầu nguyện, không được nói ra vội.

3. Nếu chúng ta không có sự khải thị mới cảm nhận nên giảng ra thì cứ theo sự hướng dẫn khôn ngoan và bình an của Chúa để quyết định kiến thức hay giáo lý nào là thích hợp để giảng.

B. QUYẾT ĐỊNH GIẢNG KIẾN THỨC HAY GIÁO LÝ:

1. KIẾN THỨC: Nếu chúng ta xem xét việc nên giảng chủ đề nào hay kinh nghiệm nào, chúng ta cần biết về:

a. Chủ đề hay kinh nghiệm này có hiện đang là phước hạnh cho lòng chúng ta?

- Đừng cho dân sự ăn những thức ăn cũ vì nó khô khan, nguội ngâm và thối rữa!

- Nếu bạn đang giảng một sứ điệp cũ, hãy hâm nóng và làm tươi nó qua sự nghiên cứu và cầu nguyện

Nếu bạn biết điều gì đó hiện đang sống động trong tâm linh bạn thì nó cũng thành một phước hạnh khi chúng ta chia sẻ chúng cho người khác. Sự sống sản sinh sự sống!

b. Chủ đề đó có thích hợp không? (Châm ngôn 25:11). Những kỳ lễ hay sự kiện cần phải giảng những chủ đề thích hợp. Thí dụ:

- Lễ Mẫu thân: Châm ngôn 31:10-31, Các quan xét 5:7.

- Lễ tình nhân: Ma-thi-ơ 5:8, 22:37-40, Thi thiên 139:23-24.

- Đám cưới: Truyền đạo 4:9-12, Giảng 2:1-10, Khải huyền 19:6-9.

- Đám tang: 1 Cor. 15:51-57, 1 Tê.4:13-18.

c. Xem xét thánh giả của bạn và nói về nhu cầu của họ. Hãy làm cho nó thực tế và thích hợp!

- Họ là thiếu nhi hay người lớn? Nông dân hay chuyên viên?

- Họ là cơ đốc nhân hay người ngoại? tân tín hữu hay mục sư?

d. Nếu chúng ta biết được nan đề:

- Chúa có muốn chúng ta đối mặt nan đề không? (2 Sử 35:20-24 (chẳng hạn giảng nghịch với một tổ chức tội phạm địa phương, chủ nghĩa CS, người buôn thuốc phiện,..) Truyền 7:17.

- Có đúng thời điểm chưa? Truyền đạo 3:7-8, 1 Cor. 4:5 Chúa có muốn phô bày và phán xét nan đề vào lúc này? (Ma-thi-ơ 13:24-30, Sáng. 15:16). Tình huống đã chín muồi kia?

- Chúng ta có biết cách đúng đắn để giải quyết tình huống đó chưa? (1 Sử .14:9-16)

- Mỗi cuộc chiến có kế hoạch khác nhau.

2. GIÁO LÝ: Nếu cảm thấy nên phải giảng giáo lý thì chúng ta nên xem xét:

a) Dân sự đã có nền tảng giáo lý vững vàng chưa? (Hê-bơ-rơ 6:1 -2, Ê-phê-sô 4:14)

- Giảng dạy những bài học kinh thánh đặc biệt cho những cơ đốc nhân mới.

b. Nhấn mạnh thêm về những giáo lý quan trọng của kinh thánh (Ma-thi-ơ 23:23)

c. Ê-sai 8:20 “đừng dạy bất kỳ giáo lý nào không rõ trong Lời Chúa.

Thí dụ: Có sự sống trên những hành tinh khác, Chúa Jesus tái lâm vào năm 2000.

d. Tránh giảng về kinh doanh, kiếm tiền, chính trị- Hãy giảng Lời của Đức Chúa Trời (2 Tim.4:1-4)

C. NẾU SỰ XÚC DẦU TIÊN TRI ĐẾN: Nếu bạn cảm nhận một sự xúc dầu đặc biệt hay một gánh nặng trong lòng thì cứ tuôn đổ theo cách Chúa muốn bày tỏ lòng của Ngài qua bạn. Đây là một sứ điệp tiên tri bạn nên nói từ tấm lòng của Chúa (Khải huyền 19:10). Điều này không có nghĩa là bạn phải nói tiên tri như bạn thường nói “Chúa phán rằng...” - sự xúc dầu tiên tri chỉ đơn giản là bạn đang diễn đạt tấm lòng và tâm trí của Đức Chúa Trời khi bạn nói.

a. Chúng ta không thể dự định điều này trước, dù là chúng ta nên cầu nguyện và chuẩn bị lòng mình để khi Chúa muốn phán qua chúng ta theo một cách đặc biệt nào đó thì chúng ta đã được chuẩn bị.

b. Nếu Chúa cho chúng ta một thúc giục tiên tri và dường như Ngài đang phán vào lòng chúng ta trước khi chúng ta bắt đầu giảng (thí dụ trong giờ hát) thì hoặc nhanh chóng chuẩn bị để nói ra điều đó hay gộp điều này vào sứ điệp đã được chuẩn bị trước đó vào chỗ thích hợp.

c. Khi cảm nhận sự xúc dầu hay gánh nặng khi đang giảng, chúng ta nên bước theo sự dẫn dắt của Thánh Linh chứ không phải theo điều chúng ta đã soạn sẵn!

d. Trừ khi các ân tứ khải thị vận hành với sự tiên tri, lãnh vực chúng ta giảng mang tính tiên tri được liệt kê trong 1 Cor. 14:3. Chúng nhằm để gây dựng, khích lệ và an ủi.

e. Nếu bạn cảm nhận gánh nặng được cất khỏi bạn, bạn có thể bước theo hai hướng:

- Hoàn tất sứ điệp nhanh chóng và để Thánh Linh tiếp tục vận hành, có thể qua sự mời gọi tiến lên cầu nguyện hay qua sự thờ phượng, hoặc :

- Quay lại với những điều bạn đã soạn sẵn và giảng. Trong phần kết luận, nhấn mạnh sứ điệp từ Chúa phán mang tính tiên tri đó, rồi tìm kiếm sự xúc dầu để bắt đầu vận hành qua việc đổi thứ tự buổi nhóm thành sự kêu gọi tiến lên cầu nguyện hay bằng thì giờ thờ phượng, vui mừng và cầu nguyện.

IV. LÀM THẾ NÀO ĐỂ CHUẨN BỊ MỘT SỨ ĐIỆP

A. CẦU NGUYỆN! Dành thời gian cầu nguyện trước khi chọn giảng sứ điệp nào. Bạn có thể giảng điều gì đó ra từ tự nhiên (sự hiểu biết và cảm nhận tự nhiên) hay điều gì đó sanh từ Đức Chúa Trời (được chuyển giao vào lòng và trí bạn). Chỉ những điều sanh từ Đức Chúa Trời sẽ còn lại luôn (1 Giăng 5:4, 1 Cor.3:10-15). Với tư cách là những đại sứ của Đấng Christ, chúng ta cần nhận từ Chúa điều ngài muốn chúng ta nói với dân sự (Giăng 12:49)

Tìm sự xác nhận về điều phải giảng (2 Cor. 13:1)

Chủ đề của bạn có “sự sống” không, hay nó có đem sự xúc dầu vào lòng của chính bạn không?

B. NGHIÊN CỨU! Chúng ta được bảo phải học để thành những người giảng giỏi (2 Tim.2:14-16). Cùng với Kinh thánh, những công cụ sau giúp ích cho việc nghiên cứu của chúng ta:

1. Sách học Kinh Thánh - Gồm có nhiều sự giúp đỡ nghiên cứu kinh thánh hữu ích giúp bạn nghiên cứu như những đề tài kinh thánh, lịch sử, bản đồ, đối chiếu, từ dịch thay thế,...

2. Những sách nghiên cứu khác như Thánh kinh phù dẫn (concordance), Từ điển Kinh thánh, sổ tay Kinh thánh, sách giải kinh...

3. Sổ tay những sứ điệp bạn đã giảng - lưu lại cách có tổ chức những bài bạn đã soạn và giảng. Có thể bạn sẽ giảng lại một phần của sứ điệp trước đây hay toàn bộ sứ điệp. Nếu Chúa ban cho bạn một sứ điệp tốt, đừng quên hay bỏ mất nó! Nó có thể thích hợp để được dùng lại trong tương lai (Ma-thi-ơ 13:52)

C. BA LOẠI SỨ ĐIỆP:

1. CHỦ ĐỀ: Là giảng theo chủ đề hay ý tưởng nào đó: như cầu nguyện, chim đại bàng, ăn năn, vui mừng... Sứ điệp theo chủ đề được soạn dễ hơn nhờ có Thánh kinh phù dẫn.

2. CÂU KINH THÁNH - Là giảng theo một câu kinh thánh để từ đó bạn lấy ý chính hay tựa đề cho bài giảng.

3. GIẢI KINH - là phô bày ý nghĩa của một câu chuyện một phân đoạn hay cả một sách của kinh thánh. Loại bài giảng này đòi hỏi nhiều kỹ năng giải nghĩa kinh thánh nhưng rất giá trị trong việc giúp dân sự biết cách trở thành những người giải kinh cho chính họ.

D. CHUẨN BỊ DÀN BÀI: Điều này giúp bạn tổ chức tốt điều bạn muốn nói theo thứ tự rõ ràng (Truyền đạo 12:9-11. Ê-sai 28:13). Thí dụ, một bữa ăn ngon cần được bày biện trật tự để thấy ngon lành. Nếu cứ trộn lẫn mọi thứ lại với nhau thì cho dù rất bổ dưỡng thì nhìn cũng ít muốn ăn!

E. BÓN YẾU TỐ CHO MỘT DÀN BÀI TỐT:

1. THỐNG NHẤT - Sự nhất quán giúp cho sứ điệp dễ hiểu. Mỗi phần sứ điệp nên có liên hệ với phần còn lại. Nên có một chủ đề chính trong sứ điệp bạn muốn giảng.

2. TRẬT TỰ - Một sứ điệp nên được trình bày cách rõ ràng và hợp lý. Một sứ điệp được sắp xếp tốt giúp cho người nghe dễ nhớ, dễ suy gẫm và thực hành. Đức Chúa Trời làm mọi điều trong sự trật tự (1 Cor. 14:40)

3. CHUYỂN ĐỘNG- Bạn luôn muốn giữ một sự tiến triển trong sứ điệp của mình và tiến về phía mục tiêu của mình (Phi-líp.3:13-14). Mỗi sứ điệp nên có một mục đích hay mục tiêu của nó - nó nên hoàn thành đôi điều mang tính xây dựng trong lòng và đời sống của thánh giả! Một sứ điệp luôn đem người nghe hướng về phía mục tiêu đó!

Sứ điệp phải chuyển động theo đúng hướng mà Chúa muốn cho sứ điệp đó. Chúng ta không muốn sứ điệp của chúng ta cứ đi lòng vòng, lãng phí thời gian mà không có mục tiêu hay không dẫn người ta đến đâu cả. Bài giảng của chúng ta phải có mục đích. Chúng ta muốn dẫn dân sự vào một sự hiểu biết thuộc linh lớn hơn, vào một sự tận hiến sâu xa hơn cho Chúa. Để làm điều này, bạn cần có sự hiểu biết về mục đích của Chúa cho sứ điệp bạn sẽ nói và khôn ngoan đem dân sự từng bước đến mục tiêu đó!

4. CAO ĐIỂM - Một sứ điệp phải hướng đến một cao điểm. Như người đánh bốc (boxer) chỉ nhắm vào một cú nốc-ao, hay một đoạn nhạc chuẩn bị cho phần kết, một bài giảng cũng nên đem chúng ta đến một cao điểm. Điều này nhằm tập trung sự chú ý của người nghe vào mục đích của sứ điệp và thúc đẩy họ đáp ứng.

Những sứ điệp trong sách Công vụ thường có một cao điểm rất mạnh. Xin nghiên cứu Công 2:36, 7:51-56, 13:38-41, 14:9-10, 17:30-31, 26:27-29, và 28:25-28 để thấy được cao điểm trong phần kết của những sứ điệp này. Vài lần cho thấy người nghe “như bị cắt lòng” bởi cao điểm của sứ điệp. Việc giảng lời Đức Chúa Trời trở thành một thanh gươm bén đâm vào lòng họ và kết quả thường rất đặc biệt.

Sứ điệp nên được xây dựng từ từ, từng bước, đi từ điểm này đến điểm khác và có một cao điểm trong phần kết của sứ điệp. Đừng có một phần khởi đầu quá ấn tượng nhưng trong phần kết thì quá tẻ nhạt! Bạn cũng không muốn có nhiều cao điểm quá trong sứ điệp. Điều này sẽ khiến cho người nghe “chóng mặt” và rối rắm giống như đang bị trời lên rồi sụp xuống. Nhiều cao điểm quá cũng khiến người nghe “phát mết” và sẽ không đáp ứng

hết lòng ở phần kết của sứ điệp.

F. BA PHẦN CHÍNH CỦA MỘT SỨ ĐIỆP. Một sứ điệp nên có ba phần chính: giới thiệu, thân bài và kết luận. Chức năng của những phần này có thể được minh họa như ba phần của một mũi tên: cánh tên, thân tên và đầu tên.

1. Phần giới thiệu - Là phần mở đầu sứ điệp, chỉ ra hướng đi của toàn bộ sứ điệp, giống như cánh tên định hướng cho mũi tên.

2. Phần thân bài - là phần chính gồm nội dung của sứ điệp. Phần này cũng giống như thân tên, là phần chính của mũi tên.

3. Phần kết luận- là phần cuối của sứ điệp. Phần này cũng giống như đầu tên để đâm thâu vào mục tiêu là tấm lòng người nghe!

V. PHẦN ĐẦU CỦA DÀN Ý CỦA SỨ ĐIỆP: PHẦN GIỚI THIỆU

A. MỤC ĐÍCH:

1. Tạo sự quan tâm và bắt lấy sự chú ý của người nghe - khiến nó mang tính mời gọi!

2. Nên rõ ràng và đơn giản để biết sứ điệp sẽ nói gì.

B. CÁC YẾU TỐ:

1. LỜI CHÀO - Bạn có thể bắt đầu bằng lời chào mừng nếu bạn giảng cho khách mời hoặc bạn là một diễn giả khách mời. Điều này không cần thiết khi bạn giảng cho hội chúng thường gặp của bạn.

2. TỰA ĐỀ - Đơn giản nói lên nội dung hay mục đích của sứ điệp. Tựa bài giảng nên ngắn gọn, thậm chí có thể dùng chỉ một từ.

a. Vài thí dụ đơn giản: Phấn hưng, Tái sinh, 3 Lý do Chúa Giê-su chết trên thập giá.

b. Những tựa đề hấp dẫn có thể thu hút sự quan tâm của người nghe, thí dụ “Những dấu chân noi theo” (Khi giảng 1 Phi-e-rơ 2:21), "Lượng yêu thương của Đức Chúa Trời" (Ê-phê-sô 3:17-19), và “Những dấu vết trưởng thành” (1 Giăng.2:12-14).

c. Tránh những tựa đề mang tính phóng đại. Đừng hứa nhiều hơn những gì bạn có thể cho người khác! Một số thí dụ tệ hại như sau: “Đức Chúa Trời có một chiếc Mercedes Benz mới cho Bạn!” (khi giảng từ Ma-thi-ơ 21:22) hoặc “Đĩa bay đang đến!”(từ 2 Tê 1:7-8).

3. PHẦN ĐOẠN KINH THÁNH NỀN TẢNG (hay những câu kinh thánh), đây là phần kinh thánh mà bạn tuyên bố và đọc trước sứ điệp bạn giảng. Nó sẽ:

a. Đem thẩm quyền Lời của Đức Chúa Trời cho sứ điệp của bạn.

b. Giúp công bố đơn giản về nội dung của sứ điệp.

- c. Bắt đầu một nền tảng tốt lành để bạn xây dựng sứ điệp của mình,
- d. Giữ cho sứ điệp của bạn không đi đông dài.

(LƯU Ý: Tựa đề bài giảng có thể ra từ phần kinh thánh nền tảng này. Nếu kinh thánh nền của bạn là Giăng 3:16, tựa đề của bạn có thể là “Bạn phải được tái sinh”. Từ Hê-bơ-rơ 12:14, tựa đề có thể là “Không thánh khiết thì không ai có thể thấy Đức Chúa Trời”.

4. TRÌNH BÀY MỘT SỐ ĐIỀU GÌ ĐÓ THÚ VỊ để bắt lấy sự chú ý của người nghe. Thí dụ:

- a. Một câu chuyện ngắn
- b. Chỉ về điều gì đó trong phần đầu của buổi nhóm để giúp xác nhận điều ĐCT đang phán về đề tài mà bạn sắp giảng. Sự xác nhận này có thể là một lời tiên tri, một đề tài trong phần hát thờ phượng, hay một lời làm chứng, một phân đoạn kinh thánh vừa đọc.
- c. Chỉ về ngày đó (nếu là ngày lễ) hoặc về mùa đó (mùa gieo trồng, mùa thu hoạch...) hay về kỳ dịp đó (đám cưới, đám tang, lễ mừng) hoặc về một số tin tức hiện tại (nếu là thích hợp cho sứ điệp)
- d. Chỉ cho họ thấy sứ điệp này quan trọng như thế nào cho họ
- e. Dùng một hành động hoặc một thị cụ để minh họa chủ đề hay bài học.

5. ĐỪNG BAO GIỜ XIN LỖI vì bạn giảng sứ điệp này khi chuẩn bị giảng! Nếu bạn nói sứ điệp này không hay thì người nghe sẽ không trông đợi để nhận lãnh nhiều điều. Xem Rom. 1:16,2 Tim.2:15, 4:2.

Một vài thí dụ: “Tôi quá bận để chuẩn bị bài giảng” hoặc “Tôi chưa giảng bao nhiêu lần”; “Tôi đánh mất phần bài soạn”, “Tôi đang rất nản lòng, dù vậy tôi cũng cố gắng...”

6. PHẦN GIỚI THIỆU NÊN NGẮN GỌN! Bắt lấy sự chú ý của người nghe và nói cho họ biết sứ điệp sẽ định hướng đến đâu-rồi thì bắt đầu sứ điệp. Phần giới thiệu thường thì không nên nói quá năm phút.

7. NẾU BẠN MUỐN CẦU NGUYỆN cho sứ điệp thì hãy làm lúc bắt đầu hay khi kết thúc sứ điệp

VI. PHẦN THÂN BÀI CỦA SỨ ĐIỆP: CÓ 7 LOẠI DÀN Ý

A. DÀN Ý KIM CƯƠNG: Tại đây bạn nhìn chủ đề từ nhiều khía cạnh và nhận quan khác nhau. Giống như viên kim cương phản chiếu ánh sáng nhiều cách khác nhau mà không cần phải có một thứ tự đặc biệt nào khi nhìn nó, một số chủ đề có thể nhìn từ nhiều khía cạnh khác nhau chứ không cần theo một thứ tự nào. Mỗi một cách nhìn sẽ chỉ ra một vẻ đẹp, một chân lý hay một sự phản chiếu ánh sáng. Thí dụ:

1. Có ba lý do để Ngợi khen Chúa: 1.Sức mạnh, 2.Giải cứu và 3.Tẩy sạch

2. Sáu cách Đức Chúa Trời giải quyết với con người (Thi thiên 107, 1.4-9, 2.10-16, 3.17-22, 4.23-32, 5.33-38, 6.39-42).

3. Những khía cạnh của tình yêu thương (1 Cor. 13:4-7)

* Có nhiều dàn ý kim cương trong Kinh thánh, như Ga-la-ti 5:19-21, Thi thiên 150, Gióp 38-39, & Ma-thi-ơ 23:13-32.

B. DÀN Ý BẬC THANG: Trong loại dàn ý này, thứ tự rất quan trọng. Mỗi điểm hay mỗi bước được xây trên bước trước đó. Thí dụ:

1. Ba bước đến sự trưởng thành (1 Giăng 2:12-14); a) Con trẻ b) Người trẻ tuổi c) Cha

2. Kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 2:1-7):

a. Tình trạng quá khứ: Chết trong tội lỗi, c. 1-3

b. Tình trạng hiện tại: Được cứu và đồng sống lại với Christ, c.4-6

c. Tình trạng tương lai: Được phước trong đời hầu đến, C.7

3. Được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời

a. Mọi người là tội nhân, Rô-ma 3:2 :

b. Đức Chúa Trời sẽ phán xét mọi người, Hê-bơ-rơ 9:27

c. Đến với Chúa Giê-su và biết rằng bạn sẽ được cứu, Giăng 3:16-17

d. Từ chối đấng Christ và bị định tội, Giăng 3:18-20.

* Những thí dụ khác về dàn ý bậc thang: 2 Phi-e-rơ, 1:5-7, Rô-ma 5:3-5, 8:29-30, 10:13-15.

C. DÀN Ý TƯƠNG PHẢN- Đây là chỗ bạn so sánh hai điều (hay hơn nữa) đối nghịch, nhau.

Vài thí dụ:

1. Sự Công bình và Không Công bình (Thi thiên 1)

2. Vô tín và Đức tin (12 thám tử, Dân. 13 & 14)

* Tổ chức cơ bản nhất của Kinh Thánh là một dàn ý tương phản: Cựu và Tân ước!

* Chúa Giê-su thường dùng những sự tương phản trong sự giảng dạy của Ngài, chẳng hạn Người giàu và La-xa-rơ (Lu-ca 16:19-31), Người cha có hai con trai. (Ma-thi-ơ 21:28-31), Hai con đường, Hai cây, Hai ngôi nhà (Ma-thi-ơ 7:13-27).

Chúng ta có thể nhìn thấy một sứ điệp trong Kinh thánh gồm Chúa cả hai loại dàn ý Kim cương và Tương phản như trong Truyền đạo 3:1-8. Mỗi chủ đề không có gì liên hệ nhau (sinh ra/chết), (khóc/cười), (giết/chữa lành), (được/ mất) giống như dàn ý kim cương nhưng mỗi chủ đề tương phản nhau.

D. DÀN Ý CÂU CHUYỆN KINH THÁNH (HAY GIẢI KINH): Đây là chỗ bạn đi từng bước từng câu trong câu chuyện kinh thánh, một chương, hay một sách kinh thánh. Thí dụ:

Bài cầu nguyện của Chúa (Ma-thi-ơ 6:9-13)

a. Câu 9, "Cầu nguyện như vậy" Lời cầu nguyện của Chúa là kiểu mẫu chúng ta nên cầu nguyện như thế nào. Nếu chúng ta học biết cách cầu nguyện như thế nào về 6 chủ đề trong đó, trong mỗi 10 phút, chúng ta sẽ biết cách cầu nguyện trong 1 giờ (Ma-thi-ơ 26:40)

b. Chủ đề #1: Đền gần Đức Chúa Trời "Lạy Cha chúng con ở trên trời, Danh cha được tôn thánh), Ê-sai 66:1-2.

c. Chủ đề # 2- Thiết lập Nước Trời: Chiến trận thuộc linh "Nước Cha được đến. Lu-ca 12:32, Ê-phê-sô 6:12-18.

d. Chủ đề # 3- Nhận lãnh sự cung ứng của ĐCT "Ban cho chúng con hôm nay đồ ăn đủ ngày" Ma-thi-ơ 6:33, Phi-líp 4:19.

e. Chủ đề # 4- Nhận lãnh và ban cho sự tha thứ "Và tha thứ cho chúng con.." 1 Giăng 1:9, Ma-thi-ơ 18:21-35.

f. Chủ đề # 5 - Thắng hơn thế gian, xác thịt và ma quỷ "Xin chớ để chúng con bị cám dỗ...", Ma-thi-ơ 26:41, 1 Cor.10:13, Gia-cơ 4:6-10.

g. Chủ đề # 6- Ngợi khen Đức Chúa Trời "Vì nước, quyền năng, vinh hiển" Ngợi khen sẽ làm vững mạnh đức tin của chúng ta (Rô-ma 4:20), và làm chúng ta quân bình trong những lúc buồn rầu trong sự cầu nguyện (Nê-hê-mi 8:9-10).

2. Ngồi, Đi và Đứng : trong sách Ê-phê-sô .

a. Ngồi – Ê-phê-sô 1:1-3:21. Chúng ta ngồi trong công việc đã hoàn tất của Đấng Christ

b. Bước đi – Ê-phê-sô 4:1-6:9. Chúng ta bước đi trong đời sống mới được ban cho

c. Đứng – Ê-phê-sô 6:10-20 Chúng ta đứng trong sự chiến thắng của Đấng Christ nghịch cùng công việc của ma quỷ.

E. DÀN BÀI THUỘC LINH HAY TIÊN TRI: Một câu chuyện kinh thánh được xem xét rồi đưa ra những sự giải nghĩa thuộc linh (1Cor. 15:46). Điều này không phải để từ chối hay giảm thiểu tầm quan trọng của câu chuyện theo nghĩa đen nhưng có thể thêm vào một ý nghĩa thuộc linh hay tiên tri.

Một thí dụ là hai sự đánh cá lạ lùng (Lu-ca 5:3-10/& Giăng 21:2-11). Một sự giải nghĩa thuộc linh:

a. Hai sự đánh cá này của Phi-e-rơ và các môn đồ - là sự tiên tri về chức vụ của Phi-e-rơ. (Mác 1:17)

b. Khi Phi-e-rơ kinh nghiệm Sự đánh cá lạ lùng lần đầu trong Lu-ca 5, ông bỏ việc đánh cá để trở thành người phục vụ Chúa (Lu-ca 5:10)

c. Nhưng lưới trong câu chuyện Lu-ca 5:6 bị rách. Chiếc lưới lổn lẻo này tượng trưng cho chức vụ yếu ớt ban đầu của ông, ông thất bại vị chổi Chúa (Ma-thi-ơ 26:69-75)

d. Phi-e-rơ trở lại đánh cá (Giăng.21:3). Phi-e-rơ từ bỏ sự kêu gọi là một người hầu việc Chúa, nhưng Đức Chúa Trời không chúc phước cho ông (Giăng 15:5, Hê-bơ-rơ 10:38).

e. Phi-e-rơ đã không mặc đầy đủ cả tự nhiên lẫn thuộc linh (Giăng 21:7, Ê-sai 64:6).

f. Giăng 21:15-17 Sau khi Đấng Christ thử ông ba lần (giống như ông đã chổi Chúa 3 lần) Phi-e-rơ được phục hồi chức vụ trở lại.

g. Giăng 21:11 Phi-e-rơ kéo lưới, lần này không bị đứt. Điều này tượng trưng cho chức vụ ông không bị gãy đổ nữa, giống như Chúa Giê-su đã tiên tri là ông sẽ trung tín cho đến chết (Giăng 21:18)

SỰ DẠY DỠ: Nếu bạn thất bại, Chúa sẽ tha thứ bạn, thay đổi bạn, tái kêu gọi bạn và khiến bạn trở thành một tôi tớ trung thành của Chúa.

F. DÀN Ý CÂU HỎI VÀ TRẢ LỜI - hay một Nan đề và Giải đáp (hoặc vài nan đề)

1. Ê-sai 33: 14-17 Tựa đề: Làm thế nào để ở cùng một Đức Chúa Trời thánh khiết?

a. Ê-sai 33:14, Hê-bơ-rơ 12:29 Làm thế nào để ở cùng một Đức Chúa Trời thánh khiết?

b. Ê-sai 33:15 Câu trả lời: 7 cách để trở nên thánh khiết

c. Ê-sai 33:16-17 : 6 phước hạnh chúng ta sẽ được ban cho

2. Thi thiên 15 & 24 thì mỗi Thi thiên là một câu hỏi và câu trả lời

3. Ma-la-chi 1:2,1:7,2:17, 3:8,3:18 chỉ ra cho chúng ta dàn ý của sách: gồm nhiều câu hỏi và trả lời

G. DÀN Ý TÌM KIẾM: Một vài khả năng được xem xét cho đến khi tìm ra được câu trả lời đúng.

1. Mi-chê tìm kiếm câu trả lời “Làm thế nào tôi làm Chúa đẹp lòng trong Mi-chê 6:6-8

2. Đoạn 28 của sách Gióp liên quan đến việc tìm kiếm sự khôn ngoan.

3. Sách Truyền đạo của Sa-lô-môn tìm kiếm sự đầy trọn và những câu trả lời (Truyền đạo 12:13.)

VII. VỀ NHỮNG MINH HỌA

A. Việc dùng những minh họa - Dùng một minh họa cho mỗi điểm chính trong sứ điệp của bạn - có thể hơn

1. Minh họa giúp người nghe chú ý. Khiến họ không bị phân tâm và thấy nhàm chán!

2. Minh họa chỉ ra sự ứng dụng thực tế. Ghi cho họ thấy sứ điệp này giúp họ thế nào.

3. Minh họa giúp người nghe nhớ được bài học. “Một hình ảnh còn đáng giá hơn 1000 lời nói”

B. Những loại minh họa

1. Câu chuyện /hay nói minh họa (giống như Chúa Giê-su dùng ngụ ngôn)

2. Một minh họa được viết hay vẽ (một bức tranh, hay điều gì đó trên bảng hay máy chiếu)

3. Một hành động minh họa (đưa tay, bước đi, giả vờ đang mang một gánh nặng)

Một thí cụ (bình đất, tia chớp, cái ách)

C. Nguồn của Minh họa

1. Kinh thánh - một câu chuyện minh họa lẽ thật bạn đang giảng.

2. Lịch sử - về sự tái lâm của Chúa Giê-su: Tướng McArthur nói "Tôi sẽ quay lại"

3. Tin tức hiện tại: Chúa Giê-su thường dụng điều này để làm sắc bén quan điểm lẽ thật (Lc, 13: 1-5)

4. Tự nhiên và khoa học (1 Các vua 4:33)

-Về Ba ngôi: nước có 3 dạng, 3 phần của quả trứng

-Về hiểm họa của tội lỗi: vùng lầy, lưới nhện, rắn cắn

5. Kinh nghiệm cá nhân- của bạn hay của người khác

6. Hư cấu - Có thể bạn “ché” ra một câu chuyện hay để minh họa cho sứ điệp của mình, hay dùng câu chuyện của người khác, có thể từ những văn phẩm nổi tiếng (một trong những truyện ngụ ngôn, câu chuyện dân gian, những sách thông dụng ...)

D. Thu thập những minh họa hay và ghi chép lại! Một người phải giảng hàng tuần nên liên tục tìm kiếm những minh họa tươi mới. Viết lại và lưu giữ để dùng lại.

E. Một vài nhắc nhở về sự minh họa:

1. Phải đoán chắc là minh họa thích hợp, không có động cơ sai trật để tìm sự tán thưởng, tiền bạc hay kiện cáo cá nhân.

2. Đừng kể lể dài dòng: Chúa Giê-su kể chuyện ngắn gọn.

3. Nếu bạn có một minh họa rất hùng hồn, hãy giữ lại và nói vào phần cuối của sứ điệp để có một kết thúc mạnh mẽ!

VIII. TRONG KHI BẠN ĐANG GIẢNG:

A. Tôn ca Đấng Christ và dẫn con người đến gần Đấng Christ hơn (Thậm chí cơ đốc nhân cũng cần đến gần Đức Chúa Trời hơn!)

1. Chỉ ra Đấng Christ chính là câu giải đáp: Ngài có thể cứu, giải cứu, chữa lành, thánh hóa... Hê-bơ-rơ 13:8.

2. Dùng Đấng Christ là tấm gương của chúng ta (Châm ngôn 3:6, Thi thiên 16:8). Đấng Christ có đối mặt với tình huống tương tự không? Và Ngài đã làm gì?

3. Chỉ ra Kinh Thánh đã tiếp tục chỉ về Đấng Christ thế nào (Giăng 5:39, Hê-bơ-rơ 10:7)

4. Đừng tôn ca con người (Ma-thi-ơ 23:6-12). Đừng đề cao những người quan trọng trong hội thánh để được họ thích, hay đề cập, đến tên những người quán trọng mà người ta biết để tỏ ra rằng bạn quan trọng! Quần áo, nữ trang hay diện mạo của bạn cũng đừng “bóng bẩy” quá hoặc tỏ ra giàu có quá để người ta ngưỡng mộ. Hãy dẫn con người đến với Đấng Christ chứ không phải với chính bạn!

B. Hãy nhạy bén sự xúc dầu của Thánh Linh

1. Tìm kiếm sự xúc dầu và giữ lấy nó! Sự sống và quyền năng của Thánh Linh sẽ khiến người nghe quan tâm và sẽ giúp đỡ được họ (2 Cor.3:3, 3:6, Gi.6:63,15:26,1 Cor.2;4, Công 1:8)

2. Tìm kiếm sự nhạy bén với sự hướng dẫn của Thánh Linh (Giăng 16:13, 14:26)

3. Học để không giảng khi xúc dầu lìa khỏi mình (Ga-la-ti 3:3, Châm.30:5-6)

4. Giữ lấy thái độ tinh sạch trong lòng. Sự cay đắng, vô tín và sự bất khiết của lòng bạn có thể chuyển giao khi bạn giảng và làm ô uế nhiều người (Hê-bơ-rơ 12:15)

C. Nhạy bén với con người

1. Quan sát thính giả của bạn, nói theo mức độ của họ

-Họ là trẻ em hay người lớn? Người bình dân hay người học cao?

-Họ là cơ đốc nhân hay người ngoại? Mới tin Chúa hay là những mục sư?

2. Bạn có đang giữ lấy sự chú ý của họ không? Một sứ điệp hay sẽ không có giá trị gì nếu bạn không thể duy trì sự chú ý của hội chúng, Điều này còn quan trọng gấp đôi khi bạn nói ngoài trời và thính giả bạn dễ bị phân tâm hơn.

3. Đừng nói nhiều hơn khả năng chú ý của họ. Thiếu niên chỉ có thể ngồi yên và lắng nghe trong vòng 5 đến 10 phút trong khi một hội chúng người lớn thường quen nghe

cả giờ đồng hồ.

D. Cách dùng âm giọng của bạn:

1. Phải đoán chắc là việc nói của bạn đều dễ hiểu với mọi người. Nếu không, bạn cần phải nói lớn hơn. Nếu bạn dùng micro thì phải đưa micro gần hơn hay mở loa lớn hơn. Nhưng đôi khi cũng không cần phải nói lớn hơn - vấn đề là bạn cần nói rõ ràng hơn. Phát âm những từ cho rõ ràng hơn và đừng nói nhanh quá!

2. Phải đoán chắc là cũng đừng nói quá lớn. Người ta sẽ thấy khó khăn khi nghe một sứ điệp cứ như là bạn đang “hét” vào họ. Phải đoán chắc là loa đừng bị trục trặc, âm thanh rít rú lên. Một dàn âm thanh tốt sẽ giúp cho giọng bạn tự nhiên như bình thường nhưng lớn hơn thôi.

3. Đừng nói một giọng đều đều. Hãy khiến giọng mình dễ nghe! Dùng nhiều cách để nhấn mạnh nội dung sứ điệp của bạn. Bạn có thể nói chậm lại, nhẹ nhàng hơn hoặc nhanh lên, âm giọng lúc cao lúc thấp.

4. Đừng nói nhanh quá. Nhiều diễn giả khi nói âm giọng “cứ như là bắn súng máy” và người nghe không có thời gian để nghĩ ngợi cách đúng mức về sứ điệp vì diễn giả nói quá nhanh!

5. Đừng lại một chút, lặp lại những từ của bạn có thể gia tăng thêm ảnh hưởng với những gì bạn nói.

6. Tránh dùng những cụm từ vô ích và lặp đi lặp lại, thí dụ như “quý vị có biết vậy không”, “đúng không” vào cuối mỗi câu. Điều này có thể gây khó chịu và phân tâm.

7. Đừng làm vỡ giọng của bạn; Một người giảng phải biết giữ giọng nếu không sẽ rất khó khăn và tổn hại. Nếu được thì dùng loa để bạn không phải nói lớn quá. Nếu bạn giảng ngoài trời, thì nên đứng trước một bức tường, điều này giúp cho giọng bạn được dội đi lớn hơn. Đứng giảng theo luồng gió khi đứng giảng ngoài trời cũng giúp cho giọng bạn lan truyền xa hơn.

E. Dùng thân thể diễn đạt cách đúng đắn:

1. Đừng khiến cho người khác bị phân tâm không nghe được sứ điệp bằng việc kiêu cách quá mức hoặc bất thường. Thật khó chịu khi nhìn vào diễn giả cứ luôn gãi mũi, vuốt tóc hoặc cứ lắc lư hoài!

2. Hãy để mắt bạn tiếp xúc với người nghe. Đừng nhìn chăm chăm vào giấy ghi chú bài giảng, Nếu bạn thấy bối rối thì nhìn vào đầu của những người ngồi phía cuối. Bạn là đại sứ của Chúa cho họ - hãy thân thiện và liên hệ với họ bằng cách nhìn vào họ. Nhưng cũng đừng nhìn chăm chăm vào một vài người nào đó.

3. Dùng điệu bộ, cử chỉ cách thích hợp và hiệu quả:

a. Tránh những cử động vô nghĩa. Mọi điều bạn làm phải nhằm làm mạnh mẽ cho sứ điệp của bạn.

b. Hành động của bạn phải thích ứng với sứ điệp, điều bộ phải thích hợp theo từng hoàn cảnh.

c. Đừng lặp đi lặp lại một cử chỉ hoài.

d. Diễn đạt những nét mặt khác nhau cũng giúp truyền thông cho sứ điệp của bạn. Đừng đứng y như tượng, nhưng cũng đừng lắc lư như rối!

e. Cử động tay của bạn cũng có thể gây ảnh hưởng nếu không được dùng đúng (Công vụ 21:40, Đa-ni-ên 12:7)

F. Kết thúc sứ điệp bạn cách tích cực

1. Giảng Phúc âm theo nghĩa đen nghĩa là giảng một tin tức tốt lành! Phúc âm là một sứ điệp với một kết thúc tích cực (Hê-bơ-rơ 8:7-12)

2. Chúng ta muốn xây dựng đức tin và hy vọng trong lòng người chứ không phải là làm cho nản lòng hay định tội (Ê-sai 42:3)

3. Khi giảng một sứ điệp về luật pháp và định tội của Cựu ước thì cũng có được một sự vinh hiển, nhưng 2 Cor. 3:6-11 cho biết đó là sự vinh hiển đã tàn phai không thể so sánh được với sự vinh hiển của việc giảng một Giao ước mới.

IX. KẾT LUẬN.

A. TÓM TẮT SỨ ĐIỆP

Nói cách rõ ràng và ngắn gọn nội dung của sứ điệp. Giống như phần đầu tên, hãy làm cho nó bén nhọn.

B. ỨNG DỤNG SỨ ĐIỆP CHO LÒNG MỌI NGƯỜI

Sứ điệp có thể bắt đầu trong tâm trí của người nghe, nhưng nó cần được kết thúc ở tâm lòng của họ! Phần kết luận cũng giống như đầu mũi tên bén nhọn để đâm thấu vào lòng người nghe.

Những câu chuyện thích hợp hay những thí dụ minh họa đầy cảm động có thể đụng chạm vào tâm lòng của người nghe.

C. DẪN NGƯỜI NGHE ĐẾN CHỖ PHẢI QUYẾT ĐỊNH, ĐÁP ỨNG

1. Để làm theo lời của Đức Chúa Trời, Gia-cơ 1:22. Trở thành người làm theo chứ không phải chỉ nghe lời Đức Chúa Trời.

2. Để thay đổi đời sống của họ - để có một sự đáp ứng thực tế cho sứ điệp (Giô. 24:15)

3. Để có người đáp ứng bằng hành động, để xác nhận sự kết ước mới mẻ của họ. Thí dụ:

- a. Có người đưa tay, đứng lên, hoặc bước lên để được cầu nguyện (Xuất 32:26)
- b. Có thời gian cầu nguyện: Bạn có thể cầu nguyện, nhưng khích lệ mỗi người tự cầu nguyện lúc đó. Hoặc bạn hướng dẫn họ lập theo lời cầu nguyện của bạn.
- c. Có thời gian thờ phượng. Hát một bài hát thích hợp, có thể là bài hát dâng mình,
- d. Mời gọi người ta xưng nhận tội mình, xin sự tha thứ, xin sự tha thứ của người khác hay của hội thánh
- e. Dự tiệc thánh
- f. Có người bày tỏ một hành động mang tính biểu tượng như một lời chứng về sự kết ước mới mẻ của họ.
 - Ký một giao ước (Nê-hê-mi 9:38)
 - Có một “cuộc diễu hành Giê-ri-cô”, la lên trong chiến thắng, thổi kèn (6:15-16).
 - Đốt một mẫu giấy, giậm chân hay làm một hành động thích ứng nào đó.
- g. Thực hiện sự dâng hiến cho một nhu cầu cụ thể nào đó (người giảng nên là người dâng đầu tiên và dâng cách rộng rãi để làm gương cho cả bầy!)
- h. Mời vài người làm chứng về sự kết ước mới của họ
- i. Mời dân sự đến gặp những người khai đạo (nếu có) hay hẹn gặp mục sư.

D. NHẠY BÉN SỰ DẪN DẮT CỦA THÁNH LINH SAU KHI GIẢNG XONG SỨ ĐIỆP (nếu Chúa muốn).

Thánh Linh đã hành động khi sứ điệp được giảng để xác nhận, cáo trách, chuyển tải, đóng ấn sứ điệp đó trong lòng và trong đời sống chúng ta. Đừng vội chuyển sang phần khác của buổi nhóm và bỏ qua khi Thánh Linh còn muốn hành động. Có thể ân tứ Thánh Linh sẽ bắt đầu vận hành trong buổi nhóm nếu bạn tiếp tục chờ đợi Chúa và cho Thánh Linh cơ hội để tiếp tục hành động công việc đã được khởi đầu bằng sứ điệp bài giảng, cầu nguyện, ngợi khen, nói tiên tri là ba điều chúng ta có thể làm trong phần cuối của sứ điệp giúp mở đường cho Thánh Linh tiếp tục hành động.

E. NẾU BẠN LÀ DIỄN GIẢ KHÁCH MỜI HAY KHÔNG LÀ NGƯỜI LÃNH ĐẠO CỦA BUỔI NHÓM: Bạn cũng phải nhạy bén và thuận phục người lãnh đạo của buổi nhóm và Đức Thánh Linh. Người lãnh đạo buổi nhóm có thể muốn kiểm soát buổi nhóm vào phần cuối của sứ điệp trước khi bạn hoàn tất mọi phần C và D của những hướng dẫn này trong phần Kết luận. Trong trường hợp đó, bạn phải giao buổi nhóm lại cho người

lãnh đạo và biết rằng mình đã hoàn thành trách nhiệm của mình.

